

Stan Illinois
Komisja ds. Praw Człowieka

KOMISJA DS. PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS **ROCZNY RAPORT 2019**

ILLINOIS WELCOMING

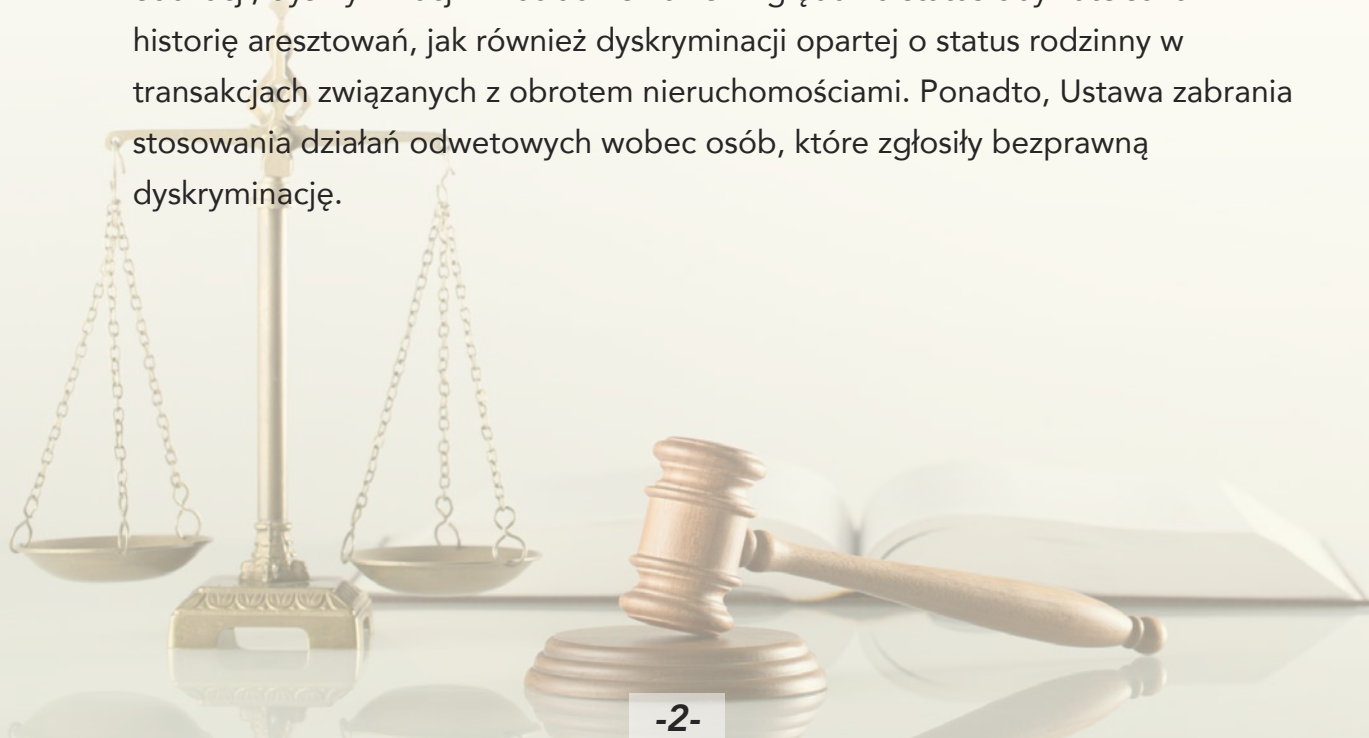
THE WORLD

NASZA MISJA

Komisja ds. Praw Człowieka stanu Illinois (IHRC lub Komisja) jest oddana walce z dyskryminacją poprzez promowanie wolności od bezprawnej dyskryminacji zgodnie z Ustawą o prawach człowieka stanu Illinois (Ustawa); rozstrzyganie skarg poprzez wydawanie bezstronnych orzeczeń; zapewnienie neutralnego forum rozpatrywania skarg w sprawie dyskryminacji, wniesionych na mocy Ustawy; oraz edukowanie i informowanie społeczeństwa poprzez zapewnianie dostępu do informacji o Ustawie i Komisji.

Ustawa zabrania...

dyskryminacji w odniesieniu do zatrudnienia, kredytu finansowego, udogodnień publicznych oraz transakcji związanych z obrotem nieruchomościami, ze względu na rasę, kolor skóry, religię, płeć (także molestowanie seksualne), pochodzenie narodowe, rodowód, stosunek do służby wojskowej, wiek (40 i więcej), nakaz ochrony, stan cywilny, orientację seksualną (także tożsamością płciową), ciążę, niekorzystne zwolnienie ze służby wojskowej oraz fizyczną i umysłową niepełnosprawność. Ustawa zabrania również molestowania seksualnego w edukacji, dyskryminacji w zatrudnieniu ze względu na status obywatelstwa i historię aresztowań, jak również dyskryminacji opartej o status rodzinny w transakcjach związanych z obrotem nieruchomościami. Ponadto, Ustawa zabrania stosowania działań odwetowych wobec osób, które zgłosiły bezprawną dyskryminację.

Naszym głównym zadaniem...

jest wydawanie bezstronnych orzeczeń w sprawie bezprawnej dyskryminacji jak określono w Ustawie o prawach człowieka stanu Illinois oraz dostarczanie informacji na temat Ustawy i Komisji społeczeństwu.

Do podstawowych wartości Komisji należy zapewnienie profesjonalnej, kompetentnej, skutecznej i sprawnej pomocy każdej osobie, która poszukuje informacji lub występuje w sprawie przed Komisją.

KOMISJA DS. PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

13 grudnia 2019 r.

JB Pritzker**Członkowie Zgromadzenia Ogólnego Illinois****Obywatele Illinois**

Mam zaszczyt przedstawić Roczny Raport Komisji ds. Praw Człowieka w Illinois za rok budżetowy 2019.

Tegoroczny raport podkreśla pełną sukcesów drogę komisarzy, urzędników oraz wszystkich osób zaangażowanych we wspólny wysiłek wielu agencji, mający na celu wyeliminowanie zaległości we wnioskach o dokonanie przeglądu, które doskwierały Komisji przez wiele lat. Czas oczekiwania dla osób, które liczą na rozstrzygnięcie przez Komisję wniesionych przez nie skarg o dyskryminację na podstawie Ustawy o prawach człowieka, również znacznie się skrócił.

Przyjęcie rozporządzenia wykonawczego 2018-08 w dniu 20 czerwca 2018 wymagało wyeliminowania zaległości w ciągu 18 miesięcy. Z przyjemnością informujemy, że zaległości we wnioskach o dokonanie przeglądu, które obejmowały 2287 spraw, zostały wyeliminowane cztery miesiące przed ustalonym terminem, w dniu 31 sierpnia 2019 roku. Projekt planu prac wzywał do uproszczenia procedur systemu, wykorzystania platform technologicznych, dodania personelu oraz bezustannego monitorowania raportowania i dostosowania naszej wydajności bez poświęcania rzetelnego procesu czy jakości decyzji.

Ten cel nie zostałby zrealizowany bez pracy wielu osób zaangażowanych w stworzenie tego planu i jego implementację. Specjalne podziękowania dla komisarzy IHRC, dotychczasowym i nowym pracownikom, członkom zespołu z Departamentu ds. Praw Człowieka Illinois, Centralnego Zarządu oraz Biura Gubernatora, którzy wnieśli swój wkład w tę pracę.

Koniec roku budżetowego 2019 przyniósł zmianę w roli pełnionej przez komisarzy praw człowieka, którzy stali się pełnoetatowymi członkami Komisji zgodnie z wymogami Ustawy Publicznej (100- 1066) oraz Ustawy Senatu nr 20. Szczególne uznanie należy się komisarzom Patricii Yadgir, Robertowi Cantone, Michaelowi Bigger, Steve'owi Kim oraz Cheryl Mainor, którzy nieustrudzenie pracowali w fazie transformacji i podtrzymywali tempo eliminacji zaległych spraw.

W rezultacie, nowo ukonstytuowana Komisja skupi się w większym stopniu na swojej misji egzekwowania stanowiej Ustawy o prawach człowieka i zapewnieniu ochrony przed dyskryminacją wszystkim mieszkańcom Illinois. Zaangażowanie Komisji w zapewnienie jakości, służbę i partnerstwo będzie pogłębiało się w nadchodzącym roku.

Z poważaniem,

Rose Mary Bombela-Tobias

Prezes w r. budżet. 2019, Komisja ds. Praw Człowieka stanu Illinois

KOMISJA DS. PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

6 grudnia 1979 roku, gubernator James R. Thompson podpisał Ustawę 775 ILCS 5/1-101 i następne. Ustawa powołała podzielony organ wykonawczy: Departament ds. Praw Człowieka (IDHR lub Departament) zajmujący się przeprowadzaniem dochodzenia w sprawie zarzutów dotyczących dyskryminacji, oraz Komisję zajmującą się rozpatrywaniem skarg na łamanie praw obywatelskich w kwestiach zakwaterowania, zatrudnienia, udogodnień publicznych, edukacji oraz kredytów finansowych. Skargi na dyskryminację mogą zostać przedłożone Departamentowi przez osoby indywidualne, grupy i/lub, w określonych okolicznościach, dyrektora Departamentu. Departament lub powód może przedłożyć Komisji skargę na łamanie praw obywatelskich. Tego typu skargi są rozpatrywane na podstawie sekcji 8A-102 oraz 8B-102 Ustawy.

IHRC utrzymuje biura w Chicago oraz Springfield. W trakcie r. budżet. 2019 IHRC składała się z trzynastu niepełnoetatowych komisarzy, dyrektora wykonawczego, sędziego przewodniczącego sądu administracyjnego, czterech sędziów sądu administracyjnego, dyrektora finansowego, głównego radcy prawnego, zastępcy głównego radcy prawnego, czterech asystentów głównego radcy prawnego oraz pomocniczego personelu administracyjnego.

**Począwszy od 19 stycznia 2019 roku, rada komisarzy IHRC została przekształcona i obejmuje obecnie siedmiu pełnoetatowych komisarzy.*

STUDIUM PRZYPADKU NR 1

DYSKRYMINACJA ZE WZGLĘDU NA ORIENTACJĘ SEKSUALNĄ I NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ W ODNIESIENIU DO UDOGODNIEŃ PUBLICZNYCH

Ustawa o prawach człowieka stanu Illinois, 775 ILCS § 5/5-102
Michael S. i Andrea E. w imieniu P.S., nieletni przeciwko
Komarek School District #94

W przedstawionej skardze powodzi twierdzili, że strona pozwana, dystrykt szkolny, dyskryminował P.S., małoletniego ucznia jednej ze szkół strony pozwanej, ze względu na jego orientację seksualną w związku z jego męską tożsamością płciową oraz jego niepełnosprawnością, dysfurię płciową. W szczególności, powodzi twierdzili, że strona pozwana odmówiła P.S. dostępu do męskich toalet w szkole z powodu jego tożsamości płciowej i dysfurię płciowej. Powodzi twierdzili również, że strona pozwana nie zapewniła P.S. racjonalnych udogodnień odmawiając mu dostępu do męskich toalet w jego szkole.

P.S. po raz pierwszy przeprowadził rozmowę o byciu chłopcem z Andrea E., swoją matką, pod koniec 2013 roku, gdy miał siedem lat. W styczniu 2014 roku, Andrea E. skontaktowała się z pedagogiem szkolnym zatrudnionym w szkole, do której uczęszcza P.S. W tamtym czasie, P.S. zaczął zewnętrżnie manifestować w szkole swoją tożsamość płciową, ubierając się i zachowując jak chłopiec, jednocześnie zachowując swoje

żeńskie imię oraz przynależność do płci, z którą się urodził. Rok później, 14 stycznia 2015 roku, Andrea E. złożyła wniosek, aby strona pozwana używała męskiego imienia P.S. oraz odpowiednich męskich zaimków. Strona pozwana wkrótce wydała zgodę mając świadomość, że sprawa dotyczyła tożsamości płciowej P.S., a nie zasad dotyczących ubioru czy urojenń ucznia, czego przykładem jest opisanie P.S. przez pedagoga szkolnego jako „ucznia z niedopasowaną tożsamością płciową” oraz przynajmniej dwie znane sytuacje, kiedy kurator ds. szkoły strony pozwanej wysłał wiadomość mailową do wielu pracowników na temat „transpłciowego ucznia drugiej klasy w naszej szkole”.

11 lutego 2015 roku, pragnienie korzystania przez P.S. z męskich toalet zostało przedstawione pedagogowi szkolnemu. Po pewnym opóźnieniu, strona pozwana zwołała zebranie na 6 marca 2015 roku. Andrea E. oraz wielu administratorów wzięło udział w zebraniu, na którym kurator poinformował Andreę E., że P.S. nie otrzyma dostępu do męskich toalet. P.S. został ograniczony do korzystania z męskich toalet dla pracowników, chyba że zostanie przypisany do klasy z jej własną toaletą dla obu płci. Gdy rodzice zaapelowali do strony pozwanej o ponowne rozpatrzenie prośby P.S. dotyczącej używania męskich toalet, zarówno kurator jak i prezes zarządu szkoły, niezależnie od siebie, odrzucili ich prośbę. Decyzja została uznana za „ostateczną”.

WNIOSEK O DOKONANIE PRZEGLĄDU

Gdy IDHR odda skargę o dyskryminację, powód może złożyć wniosek do IHRC o dokonanie przeglądu lub złożyć skargę w odpowiednim sądzie okręgowym w ciągu 90 dni od wydania przez IDHR zawiadomienia o oddaleniu skargi. Jeśli wynikiem złożenia wniosku o dokonanie przeglądu jest podtrzymanie przez IHRC oddalenia skargi, powód może odwołać się od decyzji IHRC w sądzie apelacyjnym stanu Illinois. Jeśli IDHR wyda powiadomienie o decyzji zaocznej w sprawie dyskryminacji popełnionej przez stronę pozwaną, strona pozwana ma 30 dni na złożenie wniosku o dokonanie przeglądu. Jeśli IHRC podtrzyma decyzję, powód może zwrócić się do IHRC o wyznaczenie daty rozprawy o odszkodowanie zanim sędzia sądu administracyjnego (ALJ) lub powód będzie mógł rozpocząć postępowanie cywilne w odpowiednim sądzie okręgowym.

WNIESIENIE SKARGI

Jeśli IDHR znajdzie mocne dowody dyskryminacji i wyda powiadomienie, lub jeśli IDHR nie zdoła zakończyć dochodzenia w sprawie podniesionej w skardze w ciągu 365 dni, powód ma 30 dni na przedstawienie IDHR prośby o wniesienie skargi do Komisji. W przeciwnym wypadku, w ciągu 90 dni, powód musi: (1) wnieść skargę o naruszenie praw obywatelskich do IHRC, lub (2) rozpocząć postępowanie cywilne w odpowiednim sądzie okręgowym.

ciąg dalszy ze strony 5

2 marca 2015 roku, lekarze formalnie zdiagnozowali dystrofię płciową u P.S.. Diagnoza nie wpłynęła na zmianę zakazu wydanego przez stronę pozwaną. Żaden inny uczeń z męską tożsamością płciową lub z taką niepełnosprawnością nie został objęty zakazem korzystania z męskich toalet.

ALJ William Borah przedstawił zalecane działania, ustalwszy, że strona pozwana dopuściła się dyskryminacji wobec P.S. ze względu na jego orientację seksualną i niepełnosprawność oraz wydał skróconą decyzję na korzyść powodów. Po rozprawie o odszkodowanie, ALJ Borah zalecił, aby Komisja: 1) przyznała powodom odszkodowanie z tytułu stresu emocjonalnego w wysokości 55 tysięcy USD; 2) nakazała stronie pozwanej

wydanie zezwolenia na korzystanie przez P.S. z męskich toalet; 3) nakazała stronie pozwanej zaprzestanie dalszych bezprawnych aktów dyskryminacji; 4) przyznała adwokatom powodów wynagrodzenie w wysokości 100 tysięcy USD; oraz 5) przyznała powodom 3610 USD w ramach poniesionych kosztów postępowania sądowego.

Strona pozwana nie złożyła w terminie zastrzeżeń w tej sprawie, w związku z czym zalecana przez ALJ Borah decyzja stała się ostateczną decyzją Komisji. Ponadto, niezłożenie w terminie zastrzeżeń przez stronę pozwaną pozbawiło ją możliwości odwołania się od decyzji Komisji. Krótko mówiąc, ta decyzja ma charakter ostateczny i stanowi prawo stanu Illinois.

ZARZĄDZENIE ODNOSZĄCE SIĘ DO MEMORANDÓW PRZEDPROCESOWYCH

Wszystkie strony wspólnie przygotowują i przedłożą memorandum przedprocesowe ALJ przewodniczącemu IHRC nie później niż 14 dni przed wyznaczonym dniem rozpoczęcia rozprawy. Powód powinien przygotować pierwszy projekt i przedłożyć go stronie pozwanej przynajmniej 14 dni przed ostatecznym terminem złożenia. Te ramy czasowe mogą ulec zmianie na żądanie przewodniczącego ALJ. Przewodniczący ALJ może odstąpić od przygotowania memorandum przedprocesowego, jeśli dowolna strona procesu nie jest reprezentowana przez adwokata. Zdecydowanie zaleca się reprezentowanie przez adwokata.

ROZPRAWA

Sprawa jest wyznaczona do rozpatrzenia przed ALJ w ciągu 30 do 90 dni od wniesienia skargi do IHRC. Rozprawa może zostać opóźniona, aby dać obu stronom szansę uzyskania dowodów. Rozprawa jest przeprowadzana przy użyciu tych samych procedur i reguł postępowania dowodowego wykorzystywanych w sądzie okręgowym. Po rozprawie, ALJ wydaje zalecane zarządzenie i decyzję (Recommended Order and Decision, ROD). Jeśli żadna ze stron nie wniesie sprzeciwu wobec ROD, ROD staje się ostatecznym orzeczeniem IHRC po 30 dniach. Jeśli żadna ze stron nie wniesie sprzeciwu wobec ROD, zgłoszenie wyjątków będzie możliwe, a ROD zostanie poddany przeglądowi przez trzyosobowy panel komisarzy. Panel może przyjąć, cofnąć lub zmodyfikować ROD, lub odesłać ROD do ponownego rozpoznania przez ALJ. Jeśli ROD zostanie przyjęte, staje się ostatecznym orzeczeniem IHRC. Od ostatecznej decyzji IHRC można odwołać się w sądzie apelacyjnym stanu Illinois.

STUDIUM PRZYPADKU NR 2

MOLESTOWANIE SEKSUALNE I WYMUSZONE ZWOLNIENIE SIĘ PRACOWNIKA

Ustawa o Prawach Człowieka stanu Illinois, 775 ILCS § 5/2-102(B)

Tina Loosa przeciwko Hammer Financial Corporation & Joseph Hammer

Powódka była zatrudniona w biurze pozwanego. Powódka twierdziła, że zachowanie jej przełożonego, osoby pozwanej, Hammera, było karygodne i sprowadzało się do molestowania seksualnego. Podczas pojedynczego zdarzenia, przełożony zablokował ją na krześle i próbował pocałować; polizał jej twarz; poinformował, że z powodu swoich rozmiarów i faktu, że jest byłym kulturystą, może zrobić z nią co zechce oraz że powinna się z tym „pogodzić”; uniemożliwił jej wstanie z krzesła, gdy podjęła próbę uniknięcia jego niechcianych założeń; fizycznie przytrzymał ją za ramię, aby nie odeszła; oraz kontynuował lizanie jej twarzy, jednocześnie grożąc, że może zrobić, co tylko chce. Powódce udało się uciec, gdy przełożony został rozproszony dźwiękiem dzwoniącego telefonu; udało jej się odepchnąć jego ramię i uciec z pokoju. Nie wróciła do pracy. W tamtym czasie powódka miała 165 cm wzrostu i ważyła 54 kg. Przełożony ważył 100 kg. Podczas rozprawy o odszkodowanie, powódka zeznała, że cierpiała na emocjonalny stres,

który objawiał się w postaci koszmarów, uczucia przerażenia i znajdowania się w potrzasku oraz dyskomfortu i strachu w obecności męskich przedstawicieli władz, którzy stali zbyt blisko niej. Została pozostawiona z uczuciem wstydu i bycia osobą bezwartościową. Prócz zaległej zapłaty oraz innych środków mających na celu przywrócenie warunków jak najbliższych warunkom sprzed zajścia, powódka zwróciła się o odszkodowanie w wysokości 65 tysięcy USD za stres emocjonalny. Po dokonaniu przeglądu wcześniejszych spraw Komisji, w których strony pozywające były poddawane molestowaniu seksualnemu i dyskryminacji w krótkim okresie, ale o karygodnym charakterze, Komisja ustaliła, że okoliczności tej sprawy uprawniały do odszkodowania w wysokości 95 tysięcy USD za stres emocjonalny. Powódce przyznano również 40 832,63 USD w ramach zaległej zapłaty oraz 5159 USD za koszty obsługi prawnej.

KONTROLA SĄDOWA

Wniosek o przeprowadzenie przeglądu ostatecznego orzeczenia Komisji musi zostać złożony we właściwym sądzie odwoławczym stanu Illinois w ciągu 35 dni od daty przekazania kopii decyzji mającej zostać poddanej przeglądowi stronie poszkodowanej.

UGODY

Gdy ugoda zostaje złożona przez IDHR, Komisja poprzez panel złożony z trzech komisarzy podejmuje decyzję w sprawie jej zatwierdzenia bądź odrzucenia. Strony mogą pójść na ugodę z lub bez akceptacji Komisji. Jednakże jeśli ich życzeniem jest, aby Komisja zachowała uprawnienia do podjęcia działań służących egzekwowaniu postanowień, ugoda musi zostać ograniczona do zapisu i przedłożona Komisji do zatwierdzenia. Akceptacja jest uzyskiwana poprzez wydanie postanowienia akceptującego ugodę oraz oddalenie sprawy.

PUBLIKACJA OPINII

Wcześniej wspomniane decyzje Komisji lub powołanych paneli, czy to w sprawie wniosków o przegląd czy skarg, powinny zostać udostępnione na stronie internetowej Komisji oraz w wyszukiwarkach danych prawniczych online w ciągu 14 dni kalendarzowych od opublikowania decyzji przez Komisję. Decyzje Komisji są dostępne na stronie internetowej Komisji www.illinois.gov/ihr.

STUDIUM PRZYPADKU NR 3

DYSKRIMINACJA W ZATRUDNIENIU OPARTA NA POSTRZEGANEJ NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI, STATUSIE NOSICIELA HIV; ZARZUT OPARTY NA PRAWIE SŁUSZNOŚCI

Ustawa o prawach człowieka stanu Illinois, 775 ILCS § 5/2-101
C. H. przeciwko Andersen's Café

Powód wniósł skargę przeciwko pozwanemu, lokalnej restauracji, w której zarzuca nękanie oraz wymuszone zwolnienie się na podstawie postrzeganej niepełnosprawności, statusu nosiciela HIV.

Wśród stałych klientów strony pozwanej zaczęły krążyć plotki, że powód jest nosicielem wirusa HIV. Strona pozwana zażądała, aby powód przedstawił dowód na brak obecności wirusa w celu zwalczania plotek, które – jak wierzyła strona pozwana – miały wpływ na biznes. Powód przedstawił stronie pozwanej orzeczenie lekarskie stwierdzające brak wirusa HIV. Pewnego dnia powód przyszedł do pracy i zauważył, że stali klienci podśmiewają się z niego. Odkrył, że strona pozwana wywiesiła jego orzeczenie lekarskie na ścianie, gdzie wszyscy stali klienci strony pozwanej mogli się z nim zapoznać. Powód wyszedł z pracy przed końcem swojej zmiany, zażenowany szyderstwami ze strony stałych klientów, na które był wystawiony. Nie wrócił do miejsca pracy.

Następnie w dniu 26 września 2008 roku wniósł do IDHR oskarżenie o dyskryminację, zarzucając nękanie oraz wymuszone zwolnienie się z pracy na podstawie postrzeganej niepełnosprawności.

Strona pozwana nie zgodziła się na wydłużenie czasu dochodzenia. Obie strony muszą zgodzić się na wydłużenie czasu przysługującego IDHR na zbadanie oskarżenia. Jednakże, do systemu IDHR zostało wprowadzone 300-dniowe przedłużenie.

Następnie, IDHR wysłał powodowi list informujący go o 90-dniowym okresie na wniesienie oskarżenia do Komisji lub sądu okręgowego, który przypadał od 24/7/10 do 21/10/10.

29 lipca 2010, IDHR przesłało powodowi list informujący go, że czas na przeprowadzenie dochodzenia przez IDHR upłynął i powód mógł wnieść oskarżenie. 9 sierpnia 2010, IDHR odkryło, że strona pozwana nigdy nie wyraziła zgody na przedłużenie czasu. Następnie, IDHR przesłało powodowi nowy list informujący go, że oskarżenie musiało zostać przez niego wniesione w okresie od 27/9/09 do 25/12/09, który już upłynął. 17 sierpnia 2010, powód wniósł skargę do Komisji.

Gdy sprawa znalazła się przed ALJ Komisji, Michaeliem Robinsonem,

ciąg dalszy na stronie 9

CS#3, ciąg dalszy ze strony 8

strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa argumentując, że Komisja nie posiadała jurysdykcji, co było wynikiem niewniesienia przez powoda oskarżenia w ciągu 90 dni, które nastąpiły po wygaśnięciu czasu przysługującego IDHR na zbadanie oskarżenia. Stosując teorię zarzutu opartego na prawie słuszności, ALJ odrzucił wniosek strony pozwanej.

Zasadniczo zarzut oparty na prawie słuszności jest stosowany, aby zapobiec pozbawieniu strony procesującej się przysługujących jej praw w sytuacji, gdy strona procesująca została wprowadzona w błąd przez drugą stronę. Ramy czasowe podane w Ustawie mają charakter jurysdykcyjny i zasada słuszności (*ex aequo et bono*) nie może zostać zastosowana do wydłużenia ram czasowych określonych w Ustawie. Rzadki wyjątek od tej zasady jest stosowany, gdy oskarżenie zostanie wniesione po czasie z powodu wprowadzającego w błąd zachowania strony.

Sprawa w następstwie została zakwalifikowana do przesłuchania publicznego.

Po publicznym rozpatrzeniu sprawy, ALJ wydał ROD na korzyść powoda. Szczegółowo omówił sprawę zarzutu opartego na prawie słuszności.

Ustalił, że sądy apelacyjne stanu Illinois były podzielone w kwestii tego, czy zasada słuszności powinna mieć zastosowanie do 90-dniowych terminów ustawowych dla wnoszenia oskarżeń, zawartych w Ustawie. ALJ Robinson ustalił, że na podstawie orzecznictwa Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych powód posiadał chronione prawo do nieruchomości w swoim oskarżeniu o dyskryminację. Ponadto, ALJ ustalił również, że orzecznictwo cytowane przez stronę pozwaną na poparcie jej stanowiska, według którego zarzut oparty na prawie słuszności nie miał zastosowania do Ustawy, nie brało pod uwagę rzeczonego prawa do nieruchomości. ALJ Robinson uznał orzecznictwo popierające stanowisko, według którego upływ 90-dniowego terminu nie powinien uniemożliwić powodowi wniesienie oskarżenia, za bardziej przekonujące oraz sugerujące kierunek obrany przez sądy oraz stanowisko Komisji. Z

tego względu uznał, że zarzut oparty na prawie słuszności ma zastosowanie oraz, po rozważeniu innych czynników istotnych dla analizy zarzutu opartego na prawie słuszności, uznał, że Komisja posiadała jurysdykcję w stosunku do oskarżenia.

Ponadto, ALJ Robinson uznał, że powód udowodnił zasadność swojej skargi w drodze wyższości dowodu. ALJ Robinson zalecił odszkodowanie w wysokości 1650 USD tytułem zaległej zapłaty, 20 tysięcy USD za stres emocjonalny, przywrócenie powoda na stanowisko, oczyszczenie akt personalnych, oraz zaprzestanie przez stronę pozwaną dalszej dyskryminacji.

Strona pozwana zgłosiła wyjątki do ROD. Panel trzech komisarzy odmówił przeglądu, czyniąc ROD ostatecznym orzeczeniem Komisji.

Strona pozwana złożyła w terminie odwołanie do sądu apelacyjnego stanu Illinois. Główny argument strony pozwanej dotyczył zastosowania zarzutu opartego na prawie słuszności wobec 90-dniowych ram czasowych podanych w Ustawie na wniesienie oskarżenia do Komisji. Gdyby sąd apelacyjny zgodził się ze stroną pozwaną, że zarzut oparty na prawie słuszności nie miał w tej sprawie zastosowania, to by oznaczało, że Komisja nigdy nie uzyskała jurysdykcji w stosunku do oskarżenia oraz że ostateczne orzeczenie Komisji zostałoby anulowane.

Jednakże ta sprawa nigdy nie znalazła się przed sądem apelacyjnym, ponieważ strona pozwana - apelująca nie złożyła w terminie dokumentu apelacyjnego. Sąd apelacyjny oddalił apelację o odrzucenie oskarżenia z powodu nieterminowego wniesienia oskarżenia. Dlatego też ostateczne orzeczenie Komisji w sprawie Hughes stanowi precedens dotyczący zastosowania zarzutu opartego na prawie słuszności w sytuacji, w której błąd IDHR powoduje, że strona procesująca się zostaje wprowadzona w błąd powodujący przegapienie ostatecznego terminu wniesienia oskarżenia na mocy Ustawy.

STUDIUM PRZYPADKU NR 4

WNIOSEK DOTYCZĄCY NIERUCHOMOŚCI O DOKONANIE PRZEGLĄDU W ZWIĄZKU Z DYSKRYMINACJĄ ZE WZGLĘDU NA RASĘ I NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ

Ustawa o prawach człowieka stanu Illinois, 775 ILCS §§ 5/3-102(B) & 3-102.1(B)

Carol Butcher-Brack przeciwko Twelve Oaks at Morningside Condominium Association, Inc.

Carol Butcher-Brack, powódka pochodzenia afroamerykańskiego, była najemcą kondominium położonego przy Twelve Oaks at Morningside Condominiums (Morningside). Powódka mieszkała w kondominium razem ze swoją córką, która jest niepełnosprawna umysłowo.

Morningside podjęło próbę wypowiedzenia powódce umowy najmu, ponieważ, jak twierdziło, otrzymało skargi mieszkańców, którzy odczuwali lęk z powodu śpiącej w lobby córki powódki. Morningside utrzymywało również, że powódka była agresywna wobec konserwatora i nie złożyła kopii obecnej umowy najmu do zarządu Morningside. Dostarczenie zarządowi kopii umowy najmu było obowiązkiem właściciela mieszkania, co właściciel następnie zrobił.

Skargi mieszkańców były oparte na przynajmniej dwóch zdarzeniach, kiedy to córka powódki zasnęła siedząc na meblach w lobby budynku oraz siedząc na fotelu przy basenie.

Powódka wniosła do IDHR oskarżenie o dyskryminację. Powódka twierdziła, że Morningside poddała ją dyskryminującym warunkom i zasadom najmu z powodu jej rasy (Zarzut A) oraz jej związku z niepełnosprawną córką (Zarzut B). IDHR oddalił oskarżenie z powodu braku mocnych dowodów, a powódka złożyła do Komisji wnioski o dokonanie przeglądu ustaleń IDHR.

W swoim wniosku o dokonanie przeglądu powódka argumentowała, że akta wskazywały, iż wraz z córką były narażone na spotęgowane zachowania historyczne z powodu ich rasy oraz niepełnosprawności córki. Powódka utrzymywała, że nie była traktowana tak samo jak znajdujący się w podobnym położeniu mieszkańcy spoza jej chronionej grupy, przeciwko którym wniesiono skargę: owi najemcy otrzymali zawiadomienie oraz szansę na podjęcie działań naprawczych, podczas gdy ona od razu otrzymała dwa zawiadomienia o wypowiedzeniu najmu. Dodatkowo, powódka przedstawiła dowody na to, że mieszkańcy, którzy wniesli na nią skargę uzasadnili ją ubiorem i wyglądem jej córki (pewnego razu miała na sobie bluzę z kapturem) oraz że odnieśli się do upośledzenia umysłowego jej córki. Mieszkańcy, którzy wniesli skargę, podjęli również próbę uniemożliwienia jej córce przebywania w pomieszczeniach ogólnodostępnych poprzez usunięcie z nich meblowania.

W złożonym do Komisji wniosku o dokonanie przeglądu, stroną pozwaną jest IDHR. IDHR złożyło odpowiedź do Komisji, prosząc o

podtrzymanie oddalenia sprawy z powodu braku mocnych dowodów. IDHR wskazywało na brak mocnych dowodów na związek między niekorzystnym dla powódki działaniem (zawiadomienia o wypowiedzeniu najmu), a rasą powódki czy też niepełnosprawnością jej córki.

La Comisión revisa las solicitudes de revisión de novo y decide de manera independiente, con base en la evidencia presentada, si existe o no evidencia sustancial de discriminación. "Evidencia sustancial" es evidencia que una mente razonable acepta como suficiente para apoyar una conclusión particular y que consiste en algo más que un pequeño indicio, pero puede ser algo menos que una preponderancia.

Komisja przegląda wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy i podejmuje niezależną decyzję opartą na zaprezentowanych dowodach, niezależnie od tego, czy istnieją mocne dowody na dyskryminację. „Mocne dowody” to dowody, które racjonalnie myśląca osoba akceptuje jako wystarczające, aby poprzeć konkretną konkluzję i które stanowią coś więcej niż wzmiankę (ang. scintilla), ale mogą być nieco mniej znaczące niż tzw. „wyższość dowodów” (ang. preponderance).

"W tej sprawie, Komisja nie znalazła mocnych dowodów na (Zarzut A) dyskryminację na tle rasowym. Jednakże, Komisja stwierdziła istnienie mocnych dowodów podtrzymujących zarzuty (Zarzut B) dyskryminacji z powodu niepełnosprawności. Komisja uznała za istotne, że w skargach mieszkańców, na podstawie których Morningside podjęło działania, wspomniano o stanie psychicznym córki powódki w odniesieniu do jej zachowania. Nie było dowodów na to, aby powódka naruszyła zasady i warunki najmu. Komisja stwierdziła istnienie mocnych dowodów na to, że legalny powód przytoczony przez Morningside do wydania zawiadomień stanowił jedynie pretekst nie było tak naprawdę spowodowane "niepełnosprawnością umysłową córki powódki."

W związku z tym, Komisja anulowała wydane przez IDHR oddalenie Zarzutu B i poleciła IDHR wpisanie do oskarżenia wniesionego przez powódkę swoich ustaleń jako mocnych dowodów na dyskryminację ze względu na niepełnosprawność umysłową.

STRESZCZENIE PRZYPADKU NR 1**John Smith przeciwko Archer Daniels Midland Company****Wniosek o dokonanie przeglądu: Dyskryminacja w zatrudnieniu ze względu na wiek**

19 lipca 2016, powód pełnił służbę jako operator na torach kolejowych 4, na bocznicę strony pozwanej. Powód był odpowiedzialny za wydawanie pozwolenia stronom trzecim – innym przewoźnikom kolejowym – na wjazd na bocznicę i przyłączenie pustych wagonów kolejowych na torze 4.

Tamtego dnia, powód przebywał w stołówce strony pozwanej, gdy otrzymał sygnał radiowy od innego przewoźnika kolejowego z prośbą o wydanie pozwolenia na wjazd na tor 4. Powód nie znajdował się w pobliżu toru 4 i z tego powodu nie mógł przeprowadzić jego inspekcji, jednak mimo to udzielił przewoźnikowi pozwolenia na wjazd na tor 4. Gdy przewoźnik zbliżał się do toru 4, operator przewoźnika dostrzegł pracowników i sprzęt na torach. Operator uruchomił swój system alarmowy, wcisnął hamulce bezpieczeństwa i zatrzymał pociąg jedynie 4,5 metra od pracowników i sprzętu.

Po przeprowadzeniu dochodzenia, strona pozwana uznała, że decyzja powoda na udzielenie dostępu do toru 4 ze stołówki nosiła cechy rażącego zaniedbania i zwolniła go. Powód wniósł następnie oskarżenie o dyskryminację twierdząc, że strona pozwana zwolniła go z powodu jego wieku.

IDHR oddaliło oskarżenie z powodu braku mocnych dowodów, a Komisja podtrzymała tę decyzję. Komisja ustaliła, że powód nie mógł stwierdzić, jak się tego od niego wymaga, że strona pozwana potraktowała znajdującego się w podobnym położeniu pracownika spoza jego chronionej grupy (tzn. młodszego pracownika) lepiej w podobnych okolicznościach. Innymi słowy, powód nie zidentyfikował żadnej osoby, której zachowanie było równie oburzające, a która nie została zwolniona. Komisja ustaliła również, że nie było dowodów sugerujących, aby wydana przez stronę pozwaną decyzja o zwolnieniu powoda została oparta na czymś innym niż przeprowadzone w dobrej wierze dochodzenie w sprawie wydarzenia, do którego doszło 29 czerwca 2016 roku. Zgodnie z prawem, brak istnienia jakichkolwiek dowodów sugerujących, aby domniemana przyczyna zwolnienia pracownika przez pracodawcę była pretekstem, kwestionowanie lub zastępowanie decyzji biznesowej podjętej przez pracodawcę w dobrej wierze własną oceną przez Komisję jest niedopuszczalne.

STRESZCZENIE PRZYPADKU NR 2**S. L. D. przeciwko Mercury Sightseeing Boats, Incorporated****Wniosek o dokonanie przeglądu: Dyskryminacja w zatrudnieniu ze względu na orientację seksualną**

Powód był zatrudniony w Deck Hand przez pozwanego. Powód poinformował pozwanego, że jeden z jego pracowników, kapitan łodzi, wyraził się pogardliwie na temat orientacji seksualnej powoda. Pozwany upomniął kapitana i poinformował powoda o upomnieniu.

Okolo trzech tygodni później, powód pracował na łodzi czarterowej z dużą grupą pasażerów. Dwa dni później, strona pozwana otrzymała list od klienta, który narzekał na swoje doświadczenie, odnosząc się w szczególności do zachowania powoda, które określił jako „nieprofesjonalne”. Klient zasugerował, że on i jego kancelaria prawna będą musieli przemyśleć ponowne skorzystanie z rejsów oferowanych przez stronę pozwaną z powodu zachowania powoda. Cztery dni po otrzymaniu listu i po przeprowadzeniu dochodzenia, strona pozwana zwolniła powoda. Następnie strona pozwana wysłała list do klienta, w którym poinformowała go, że nie zatrudnia już powoda oraz zapewniała, że podobny incydent już się nie powtórzy.

ciąg dalszy na stronie 12

ciąg dalszy ze strony 11

Następnie powód wniósł oskarżenie o dyskryminację do IDHR, zarzucając stronie pozwanej prześladowanie oraz zwolnienie z pracy z powodu jego orientacji seksualnej, jak również odwet za złożenie skargi na prześladowanie. Po przeprowadzeniu dochodzenia, IDHR oddaliło oskarżenie z powodu braku mocnych dowodów. Powód wniósł o dokonanie przeglądu oddalenia oskarżenia do Komisji.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, Komisja podtrzymała oddalenie oskarżenia z powodu braku mocnych dowodów. Jeśli chodzi o zarzut o prześladowanie, Komisja ustaliła, że oskarżenie opierało się na jednym izolowanym przypadku, który nie był wystarczająco poważny i wszechobecny, aby zostać podniesionym do poziomu podlegającemu zaskarżeniu na mocy Ustawy. Jeśli chodzi o zarzut o bezprawne zwolnienie, Komisja nie znalazła mocnych dowodów na to, że decyzja strony pozwanej była motywowana orientacją seksualną powoda. Raczej, dowody wskazywały, że zwolnienie powoda nastąpiło po tym, jak klient oskarżył go o „nieprofesjonalne” zachowanie oraz zagroził wycofaniem się z dalszych interesów ze stroną pozwaną, jeśli powód pozostanie przez nią zatrudniony.

Z podobnych powodów Komisja nie znalazła mocnych dowodów potwierdzających odwet. Strona pozwana przedstawiła uzasadniony powód zwolnienia powoda i nie stwierdzono istnienia dowodów wskazujących, aby był to pretekst. W rzeczywistości, zwolnienie powoda nastąpiło cztery dni po otrzymaniu przez stronę pozwaną skargi klienta i zawołanej groźby zawieszenia dalszych interesów, co nie podtrzymywało wniosku powoda, jakoby stronę pozwaną motywował odwet za przeciwstawienie się przez powoda dyskryminacji trzy tygodnie wcześniej.

STRESZCZENIE PRZYPADKU NR 3

M. N. oraz C. N. przeciwko The State Parkway Condominium Association

Wniosek o dokonanie przeglądu: Dyskryminacja w branży nieruchomości ze względu na niepełnosprawność

Powodzi, którzy są upośledzeni słuchowo, mieszkają w kondominium, w kompleksie zarządzanym przez stronę pozwaną. W listopadzie 2010, powodzi wnieśli oskarżenie o dyskryminację do IDHR, zarzucając stronie pozwanej poddanie ich dyskryminującym zasadom, warunkom, przywilejom, usługom i udogodnieniom poprzez wypowiedzenie powodom najmu (Zarzut A), wydanie im ostrzeżenia za zakłócanie spokoju (Zarzut B), niezapewnienie racjonalnych udogodnień ze względu na ich niepełnosprawność fizyczną (Zarzut C) oraz nieuznania ich psa za psa przewodnika osób niepełnosprawnych (Zarzut E) w odwecie za poprzednie oskarżenie wniesione przez nich do DHR, jak również niezapewnienie racjonalnych udogodnień ze względu na ich niepełnosprawność fizyczną (Zarzut D).

Po przeprowadzeniu dochodzenia, IDHR oddaliło wszystkie zarzuty z powodu braku mocnych dowodów. Powodzi wnieśli wniosek o dokonanie przeglądu oddalenia zarzutów do Komisji. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, panel trzech komisarzy podtrzymał oddalenie zarzutów z powodu braku mocnych dowodów oraz braku jurysdykcji.

Komisja podtrzymała oddalenie Zarzutu A i E o odwetowym wypowiedzeniu najmu oraz odwetowej odmowie uznania psa powodów za zwierzę przewodnika, uzasadniając to brakiem jurysdykcji oraz tytułem wniosku ewentualnego, brakiem mocnych dowodów. Odnosnie jurysdykcji, Komisja oznajmiła, że zarzuty o dyskryminację dotyczące nieruchomości muszą zostać wniesione w ciągu roku po dacie zaistnienia domniemanego naruszenia praw obywatelskich. Komisja ustaliła, że czyn podlegający zaskarżeniu miał miejsce 30 października 2009 roku, w związku z czym zarzuty powinny zostać wniesione do 30 października 2010 roku, aby zostać uznane za złożone w terminie. Komisja ustaliła, że powodzi wnieśli rzeczone oskarżenie 4 listopada 2010 roku, czyli ponad rok od daty zaistnienia czynu podlegającego zaskarżeniu. Tytułem wniosku ewentualnego, Komisja stwierdziła brak mocnych dowodów, ponieważ nie istniały mocne dowody na wystąpienie niekorzystnego dla powodów działania lub na istnienie związku przyczynowego między domniemanym niekorzystnym działaniem a wniesieniem przez powodów oskarżenia dwa lata wcześniej.

Oddalenie Zarzutu B, odwetowego wydania ostrzeżenia za zakłócanie spokoju, oraz Zarzutu C, odwetowej odmowy pokrycia kosztów usług stenografii w czasie rzeczywistym dla osób upośledzonych słuchowo (tzw. CART Services), zostało podtrzymane z powodu braku mocnych dowodów. Jeśli chodzi o Zarzuty B i C, Komisja uznała upływ trzech lat od wniesienia oskarżenia przez powodów do domniemanego zaistnienia niekorzystnego dla nich działania za byt długi okres na zaistnienie między nimi związku przyczynowego oraz wywnioskowanie odwetu.

Wreszcie, Komisja podtrzymała oddalenie Zarzutu D, niezapewnienie racjonalnych udogodnień ze względu na niepełnosprawność, z powodu braku mocnych dowodów. Powodzi zwrócili się z prośbą o zapewnienie usługi stenografii w czasie rzeczywistym podczas posiedzenia dotyczącego ostrzeżenia za zakłócanie spokoju na koszt strony pozwanej. Strona pozwana zgodziła się na zapewnienie usługi stenografii w czasie rzeczywistym, ale na koszt powodów. Powodzi stwierdzili, że odmowa zapłacenia za usługę stenografii w czasie rzeczywistym przez stronę pozwaną stanowiła niezapewnienie racjonalnych udogodnień ze względu na ich niepełnosprawność. Komisja nie stwierdziła istnienia mocnych dowodów na to, że odmowa zapłacenia za usługę stenografii w czasie rzeczywistym pozbawiła powodów równych szans korzystania i cieszenia się mieszkaniem. Strona pozwana zgodziła się na zapewnienie udogodnienia ze względu na niepełnosprawność powodów poprzez zagwarantowanie usługi stenografii w czasie rzeczywistym podczas posiedzenia. Gdyby doszło do posiedzenia, usługa stenografii w czasie rzeczywistym byłaby dostępna, zapewniając w ten sposób równą szansę udziału przez powodów w posiedzeniu.

KOMISJA ZAPEWNIĄ BEZSTRONNE FORUM ROZPATRYWANIA SKARG NA BEZPRAWNĄ DYSKRYMINACJĘ

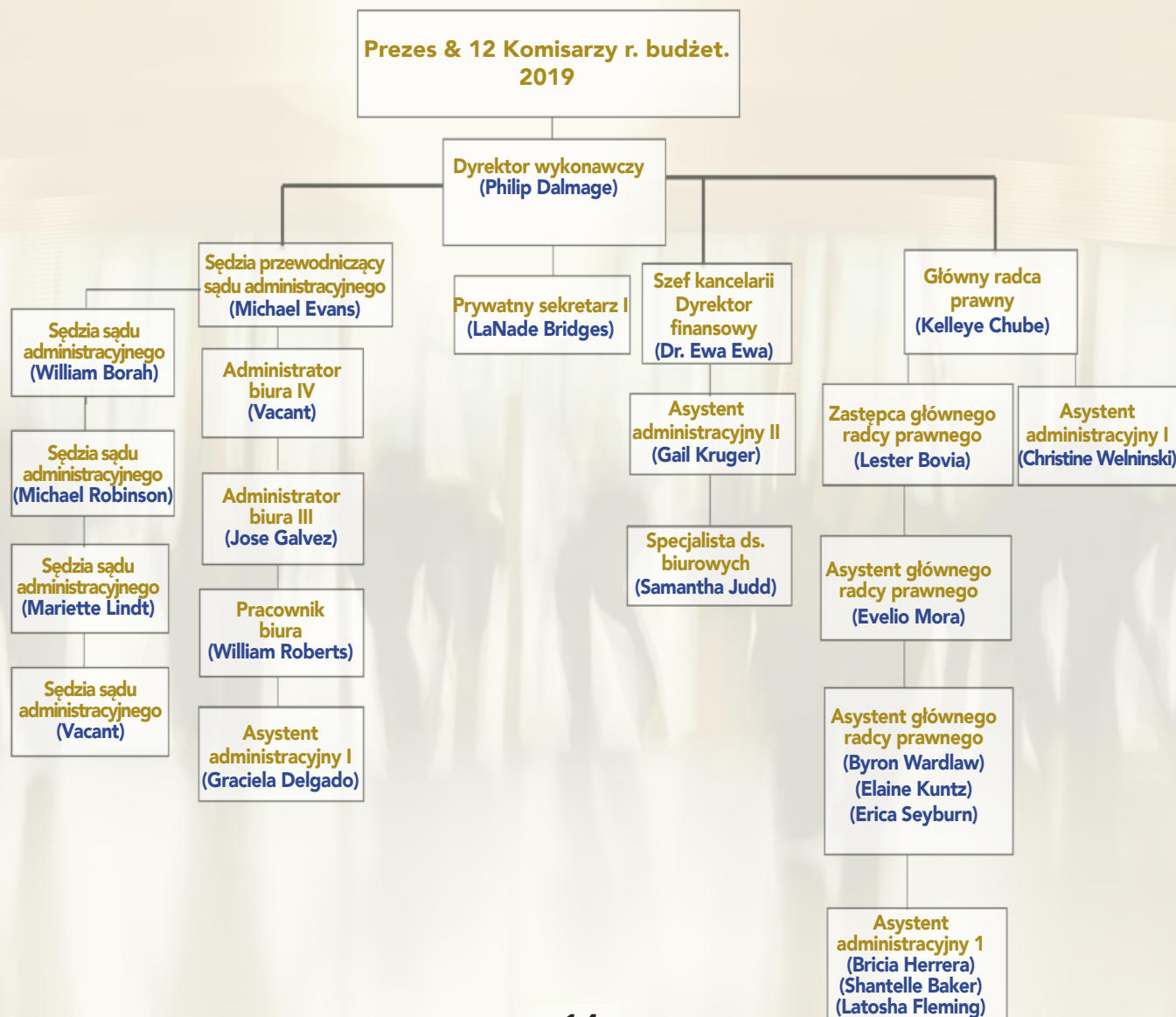
W r. budżet. 2019, IHRC składa się z dwudziestu pracowników i trzynastu komisarzy. Komisarze są mianowani przez Gubernatora, za radą i zgodą senatu stanowego Illinois, a z tej samej partii politycznej może zostać mianowanych nie więcej niż siedmioro komisarzy. Gubernator desygnuje jednego z komisarzy na prezesa.

W r. budżet. 2019, pracownicy oraz komisarze odzwierciedlają bogatą różnorodność stanu Illinois. Komisarze pochodzą z różnych środowisk zawodowych oraz różnych części stanu. Komisarze są zróżnicowani pod względem rasy i pochodzenia etnicznego, wyznania religijnego, płci oraz orientacji seksualnej. Poprzez utrzymanie różnorodności i bezstronności komisarzy, jak również zróżnicowanie wśród pracowników, IHRC dąży do służenia wszystkim osobom i podmiotom stanu Illinois, którzy poszukują sprawiedliwego forum rozpatrywania skarg zgodnie z Ustawą.

Wraz z początkiem r. budżet. 2020, przekształcona rada komisarzy składa z siedmiu pełnoetatowych komisarzy wyznaczonych przez Gubernatora oraz zatwierdzonych przez senat stanu Illinois.

*Obecnie komisarze oczekują na zatwierdzenie przez senat.

SCHEMAT ORGANIZACYJNY KOMISJI DS. PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

KOMISARZE r. budżet. 2019 Z dumą służą społeczeństwu

1. Rose Mary Bombela-Tobias, Prezes - Mianowana 2015-2019

Rose Mary Bombela-Tobias pełni obecnie funkcję dyrektorki Global Diversity Solution Group, która specjalizuje się w doradztwie nt. różnorodności oraz dynamice wielokulturowej siły roboczej. Pani Bombela-Tobias pracuje nad poprawą w zakresie różnorodności oraz traktowania mniejszości. Przed objęciem tego stanowiska była dyrektorką organizacji Central States SER – Jobs for Progress, która stanowi największą państwową organizację obsługującą społeczność latynoską.

2. Duke Alden - Mianowany 2015-2019

Duke Alden jest obecnie globalnym liderem Information Governance dla Aon. Pan Alden nadzoruje kwestie związane z zarządzaniem ryzykiem oraz rozwojem polityki, aby stymulować efektywność biznesową, zmniejszać ryzyko oraz ograniczać wydatki. Przed dołączeniem do Aon, pracował jako konsultant strategiczny dla Huron Consulting Group, gdzie wspierał jedne z największych przedsiębiorstw w dziedzinie strategii wykrywania, projektowania procesów oraz oszczędności kosztów.

3. Hamilton Chang - Mianowany 2015-2019

Hamilton Chang jest wiceprezesem Azjatycko-Amerykańskiego Komitetu Doradczego senatora USA, Marka Kirka, i został doceniony przez społeczność chińską za swoją działalność. Pan Chang posiada ponad dwudziestoletnie doświadczenie w finansach i zarządzaniu. Kierował grupami specjalizującymi się w zarządzaniu ryzykiem. Obecnie pełni funkcję partnera zarządzającego w Ballparks of America-Branson – ośrodka młodzieżowego bejsbola dla dzieci w wieku 10-12 lat. Pan Chang jest również członkiem zarządu New Trier Township.

4. Michael Bigger - Mianowany 2015-2019

Michael Bigger od 35 lat pełni funkcję przedstawiciela State Farm Insurance, zarządzając jedyną pełnoetatową agencją State Farm Insurance zlokalizowaną w hrabstwie Stark, Illinois, z biurem w Wyoming, Illinois. Prócz bogatego doświadczenia jako właściciel małych prywatnych przedsiębiorstw, pan Bigger posiada również znaczne doświadczenie w zakresie obywatelskim oraz społecznym. Pan Bigger jest byłym prezesem rady hrabstwa Stark, w której był członkiem w latach 2000-2012 oraz prezesem w latach 2004-2012. Pan Bigger ustanowił i przewodził również Grupie Partnerskiej Rozwoju Ekonomicznego Hrabstwa Stark (ang. Stark County Economic Development Partnership Group), publiczno-prywatnemu organowi szeroko pojętego rozwoju ekonomicznego hrabstwa, który służył całemu hrabstwu Stark, Illinois. Pan Bigger jest również byłym przewodniczącym Izby Handlowej Wyoming oraz klubu Wyoming Lion.

5. Robert A. Cantone, J.D. - Mianowany 2011-2019

Robert A. Cantone jest adwokatem i posiada własną kancelarię adwokacką, który skupia się na reprezentowaniu osób, które poniosły uszczerbek na zdrowiu w wyniku wypadku. Służy również jako rozjemca w Programie Obowiązkowego Arbitrażu Hrabstwa Cook (ang. Cook County Mandatory Arbitration Program) i jest członkiem Stowarzyszenia Prawniczego Chicago (ang. Chicago Bar Association), Stowarzyszenia Prawniczego Stanu Illinois (ang. Illinois State Bar Association) oraz Stowarzyszenia Adwokatów Procesowych Illinois (ang. Illinois Trial Lawyers Association).

6. Amy Kurson - Mianowana 2016-2019

Amy Kurson, adwokat, jest partnerem zarządzającym w kancelarii Reyes Kurson, Ltd. Pani Kurson posiada bogate doświadczenie w rynku nieruchomości, prawie miejskim oraz zgodności z wymogami w dziedzinie ochrony środowiska. Pani Kurson służyła wcześniej jako komisarz w Komisji Kontroli Alkoholu Stanu Illinois (ang. Illinois Liquor Control Commission).

7. Eleni D. Bousis - Mianowana 2017-2019

Eleni D. Bousis jest żoną znanego przedsiębiorcy, Dimitri (Jimmy) Bousisa, matką Michaela, Victorii, Evangelo i Georga, córką Angelo i Bessie Palivos oraz siostrą Louisa, Petera i Georga Palivos. Urodzona w Grecji, Eleni często powtarzała, że gdy jako młoda dziewczyna przybyła wraz z rodziną do Stanów Zjednoczonych, zaszczepiono w niej nie tylko dumę z jej greckiego dziedzictwa, ale również poczucie obowiązku niesienia pomocy potrzebującym. Jest członkiem-założycielem Sierocińca Dimitri i Eleni Bousis w Kakamega, Kenia.

Obecnie Eleni zajmuje stanowisko prezesa rady nadzorczej Grecko-Amerykańskiego Centrum Rehabilitacji i Opieki Zdrowotnej, a w 2015 roku ustanowiła i znalazła się na czele rady założycielskiej Fundacji Badań nad Rakim Hipokrates (ang. Hippocratic Cancer Research Foundation) dla Kompleksowego Centrum Onkologicznego Roberta H Lurie na Northwestern University (ang. Robert H. Lurie Comprehensive Cancer Center).

8. Nabi R. Fakroddin, P.E., S.E. - Mianowany 2010-2019

Nabi. R. Fakroddin jest licencjonowanym profesjonalnym inżynierem budowlanym; członek Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Budownictwa Lądowego (ang. American Society of Civil Engineers); były prezes Rady Inżynierów Illinois (Illinois Engineering Council) oraz Stowarzyszenia Inżynierów Hrabstw Illinois (ang. Illinois Association of County Engineers); członkiem rady Komisji Odwoławczej St. Charles Zoning (ang. St. Charles Zoning Board of Appeals); byłym członkiem Regionalnej Komisji ds. Siły Roboczej i Planowania w Zachodnim Illinois (ang. Western Illinois Regional Manpower and Planning Commission); odbiorca niezliczonych nagród, w tym Top Ten Public Works Leaders APWA w USA oraz Distinguished Service Award przyznanej przez Państwową Radę Ekspertów ds. Inżynierii i Geodezji (ang. National Council of Examiners for Engineering and Surveying).

9. Hermene Hartman - Mianowana 2015-2019

Hermene Hartman jest obecnie wydawcą NDIGO, popularnego tygodnika w Chicago, publikowanego od 1989 roku i skierowanego do czarnej klasy średniej. NDIGO było pierwszą gazetą, która przedstawiła sylwetkę prezydenta Baracka Obamy jako młodego senatora stanu Illinois. Od 1997 roku jest prezydentem radiowym w Clear Channel/IHeart Radio.

10. Steve Kim - Mianowana 2015-2019

Steve Kim pełni obecnie funkcję partnera zarządzającego w RKJ Legal, międzynarodowej kancelarii prawniczej z biurami w siedmiu państwach. Pełni również funkcję głównego radcy prawnego dla kilkunastu różnych międzynarodowych przedsiębiorstw. Wcześniej Pan Kim był głównym radcą prawnym w Coils, Inc., gdzie kierował wszystkimi działaniami w zakresie prawa, regulacji oraz spraw rządowych.

11. Cheryl N. Mainor - Mianowana 2017-2019

Cheryl N. Mainor jest prezesem Mainline Group Consulting, firmy doradczej świadczącej pełen zakres usług, specjalizującą się w rzecznictwie, budowaniu koalicji, w tym identyfikacji

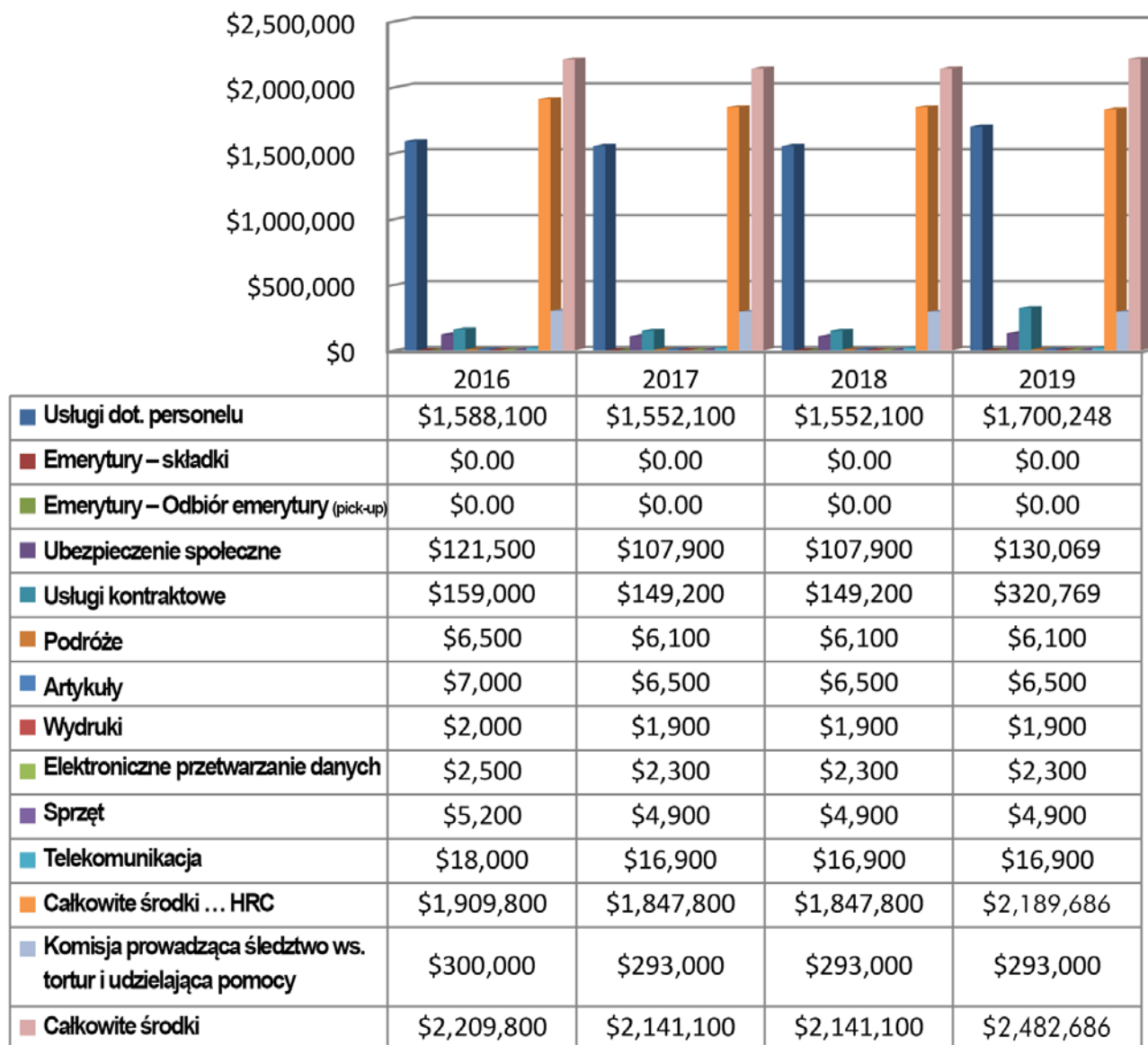
zainteresowanych stron, pomocy społecznej, zaangażowaniu stron trzecich, zarządzaniu stowarzyszeniami i zarządzaniu różnego rodzaju wydarzeniami. Wcześniej Mainor zajmowała również stanowisko prezesa i wydawcy w Mainline Media Group, LLC, ustanowionej w 2001 roku, w Alexandrii, Va. W 2014 zrezygnowała ze swojego stanowiska w Mainline Group Consulting, aby objąć rolę prezesa i wydawcy historycznej gazety Chicago Defender. Jako pierwsza kobieta na tym stanowisku, Mainor kierowała profesjonalnym zespołem, który pozostawał oddany kontynuowaniu spuścizny kultowej marki, oraz sprawiła, że gazeta znajduje się na czołowym miejscu w dziedzinie komunikacji drukowanej i cyfrowej.

12. Patricia Bakalis Yadgir - Mianowana 2011-2019

Patricia Bakalis Yadgir jest wiceprezesem programów szkolnych w American Quality Schools, organizacji zarządzania edukacją, która prowadzi 13 szkół czarterowych na środkowym zachodzie. Pracowała ponad 25 lat w dziedzinie edukacji jako doradca, instruktor i administrator w systemie uczelni publicznych stanu Illinois (ang. Illinois Community College System).

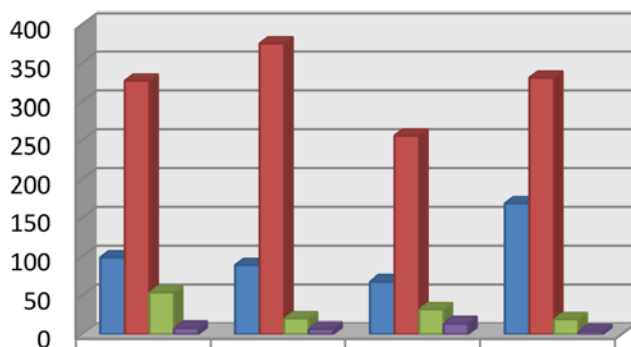

PRZEZNACZENIE ŚRODKÓW BUDŻETOWYCH

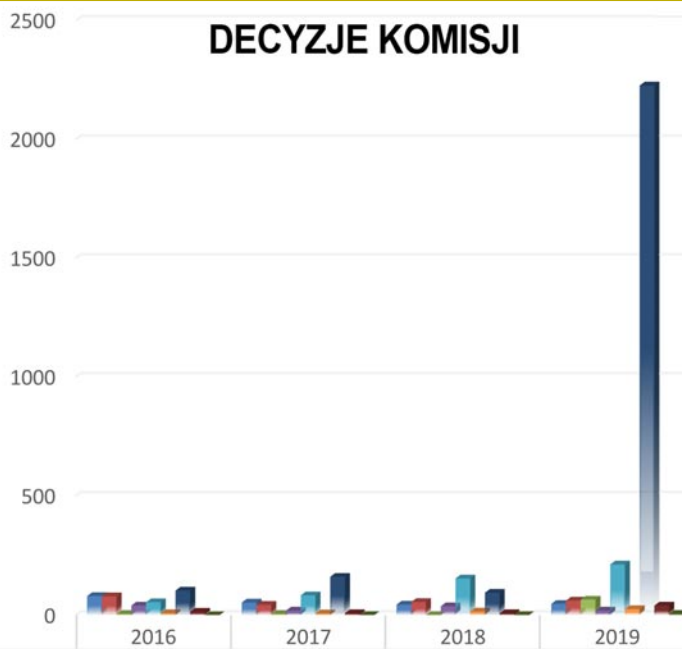
Środki są przyznawane co roku z budżetu stanowego, aby pokryć wszystkie usługi Komisji ds. Praw Człowieka, świadczone mieszkańcom stanu Illinois.

Całkowity wykaz spraw sądowych wpływających do Kom (r. budżet. 2019)

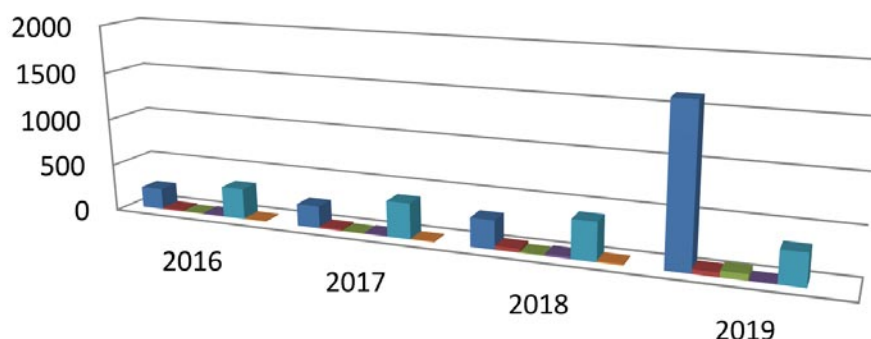
Skargi	98	89	57	168
R4R – Wnioski o przegląd	327	375	256	331
Ugody	54	20	32	19
Wyroki zaoczne	8	7	14	4

DECYZJE KOMISJI

ROD – Rekomendowane orzeczenia i decyzje	80	53	44	47
FOD – Ostateczne orzeczenia i decyzje	79	43	55	61
Odwołania	5	5	1	65
Ugody	40	19	37	19
Zawiadomienia o braku wyjątków	54	83	154	213
Wyroki zaoczne	8	7	15	25
R4R-Wnioski o przegląd	103	161	94	2226
Sporne sprawy	14	8	8	40
Wskaźnik wszystkich wydanych postanowień	59%	82%	95%	489%

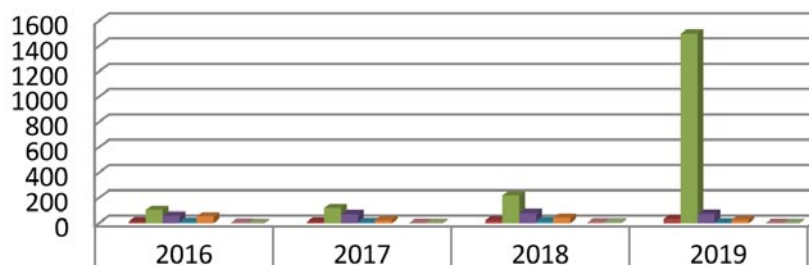
Biuro głównego radcy prawnego - Usługi

	2016	2017	2018	2019
■ Sprawy rozpatrywane przez panel	225	233	300	1631
■ Przesłuchania prowadzone przez panel	18	19	40	46
■ Wnioski o apelację	6	5	10	65
■ Posiedzenia w pełnym składzie	12	12	24	10
■ *Przyjęcie R4R w r. budżet. 2019	327	375	400	331
■ Pomoc prawna dla potrzebujących	9	8	15	2

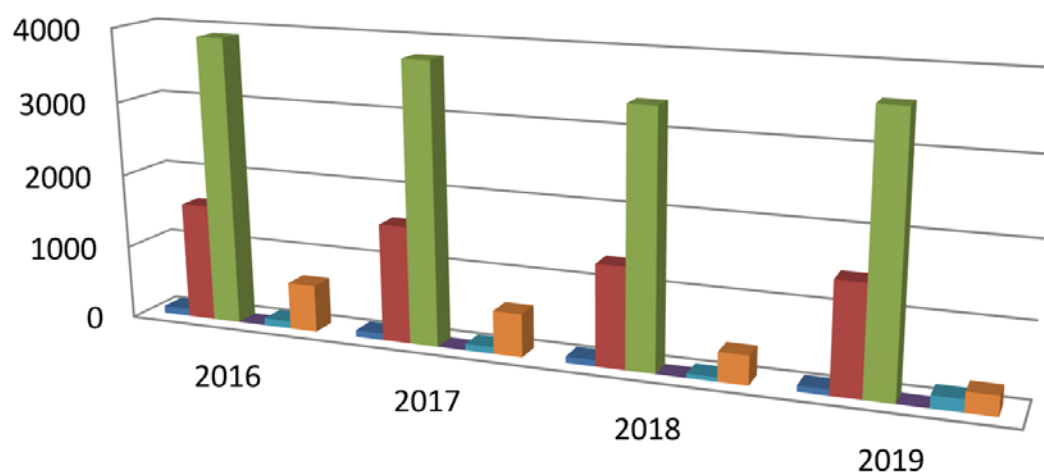
*Wniosek o dokonanie przeglądu

Sprawy rozpatrywane przez panel głównego radcy prawnego i w pełnym składzie

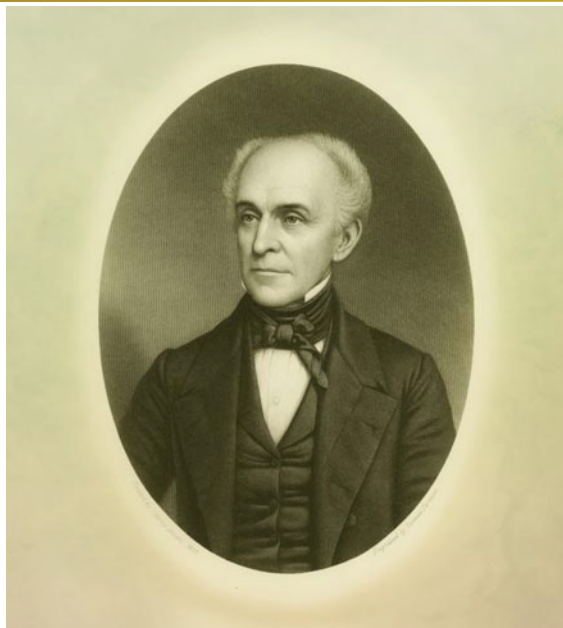
	2016	2017	2018	2019
■ SPORY ROZPATRYWANE Z UDZIAŁEM PANELU				
■ Zakwestionowane	14	12	22	32
■ Wnioski R4R	103	119	220	1498
■ Złożone wnioski	59	70	80	72
■ Naruszenia	9	7	14	4
■ Ugody	54	23	43	25
SPRAWY ENBANC				
■ Wnioski o ponowne rozpatrzenie	2	1	5	1
■ Pytania poświadczane	0	1	6	0

Sektja uslug prawa administracyjnego

	2016	2017	2018	2019
Obsluga wnioskow ALJ	99	89	87	81
Wizyty w celu zlozenia wniosku	1592	1583	1352	1463
Uslugi zwiazane z wnioskami	3899	3775	3396	3588
Docieranie do opinii publicznej	3	4	1	4
Rejestr pozwow i zalecien	99	89	57	168
Laczna liczba dokumentow	640	581	390	264

STYPENDYŚCI I STAŻYŚCI STYPENDIUM COLESA 2019

Październik 2018 - Maj 2019

Melinda Hermiz
High School Intern

Adamary Chavez
High School Intern

Sarika Doppalapudi
High School Intern

Lato 2018

Madeline Weinreb
Coles Fellow

Shuman Zhou
Coles Fellow

Kacie Hollins
Coles Fellow

Robert Meglei
Coles Fellow

Camille Branch
College Intern

Sydney Taylor
College Intern

Chloe Lin
Summer High School Intern

Stella Ervin
Summer High School Intern

Dylan Cha
Summer High School Intern

Gziel Keith Barrios
Summer High School Intern

Aliyah Chand
Summer High School Intern

Skyler Cepek
Summer High School Intern

Jennifer Zavala
Summer High School Intern

STYPENDIUM COLES

PROMOWANIE PRAKTYKI PRAWA Z ZAKRESU PRAW OBYWATELSKICH

STYPENDIUM GUBERNATORA EDWARDA COLESA

Stypendium Gubernatora Edwarda Colesa zostało nazwane na cześć Edwarda Coles (1786-1868), który pełnił funkcję drugiego gubernatora stanu Illinois w latach 1822-1826.

Wiele lat przed wojną secesyjną, nowy stan Illinois stał się polem walki politycznej w walce na rzecz zakończenia niewolnictwa. Drugi gubernator stanu Illinois, Edward Coles, pokonał kontrowersyjne starania o zmianę wolnego stanu Illinois w stan uznający niewolnictwo. Choć jego abolicjonistyczne stanowisko oznaczało polityczne samobójstwo, Coles z pasją twierdził, że wszyscy ludzie zostali stworzeni równi, niezależnie od rasy. Dzięki gubernatorowi Coles przed wojną secesyjną stan Illinois pozostał stanem nieuznającym niewolnictwa.

Stypendium Gubernatora Edwarda Coles IHRC jest rocznym programem stażowym dla studentów pierwszego (tylko latem), drugiego i trzeciego roku prawa, zainteresowanych prawami obywatelskimi i prawem administracyjnym. Stypendyści pomagają IHRC w promowaniu środków antydyskryminacyjnych oraz polityki antydyskryminacyjnej zawartych w Ustawie. Stypendyści nie otrzymują wynagrodzenia.

Program jest wzorowany na tradycyjnych letnich programach stażowych, które są oferowane przez wiele kancelarii. Program oferuje studentom możliwość pracowania nad złożonymi procesami z zakresu praw obywatelskich pod kierunkiem ekspertów w danej dziedzinie, jak również wglądu w wewnętrzne funkcjonowanie stanowego systemu sądowego.

ROZWIĄZANIE PRZEZ IHRC KWESTII ZALEGŁOŚCI

Rozporządzenie nr 18- 08 (EO 18- 08) oraz Pierwszy raport na temat postępów w implementacji rozporządzenia 8 (2018) nakazały IHRC podjęcie wspólnego wysiłku z wieloma organami, w tym z Central Management Services (CMS), Departamentem ds. Praw Człowieka stanu Illinois (IDHR) oraz Departamentem ds. Innowacji i Technologii (DoIT) w celu wyeliminowania, w ciągu 18 miesięcy, rosnących zaległości w sprawach oczekujących na rozpatrzenie przez IHRC. Poprzez wspólne wysiłki EO 18- 08 oraz legislację przyjętą przez zgromadzenie ogólne w ramach projektu ustawy senatu (SB- 20), Komisja rozpatrzyła 2314 sprawy w okresie lipiec 2018-czerwiec 2019 – 90% zaległych spraw oczekujących na rozpatrzenie – bez uszczerbku dla rzetelnego procesu czy też jakości pisemnych orzeczeń.

Zaległości składały się z kilkunastu różnych typów spraw oczekujących na rozpatrzenie przed Komisją, z których większość była wnioskami o dokonanie przeglądu. Wnioski o dokonanie przeglądu wymagają trzyosobowego panelu, który spotyka się każdego miesiąca we wcześniej wyznaczonej środę, aby dokonać przeglądu i orzec w sprawie stosowności oddalenia zarzutów o dyskryminację oraz decyzji zaocznych wydanych przez IDHR. Panele IHRC orzekają w sprawie wyjątków od ROD wydanych przez ALJ, wniosków dotyczących wykonania orzeczeń Komisji, jak również wielu innych wniosków złożonych przez strony, których sprawy oczekują na rozpatrzenie przez IHRC. Inne sprawy określane jako część zaległości oraz zidentyfikowane w Pierwszym raporcie na temat postępów w implementacji rozporządzenia 8 (2018) obejmowały, m.in. sporne sprawy, uwierzytelnione zapytania z dziedziny prawa, zawiadomienia o braku wyjątków, petycje rozpatrzenia sprawy w pełnym składzie, proponowane ugody, odwołania do sądu apelacyjnego i sprawy w których wydano decyzje zaoczne. Na dzień 30 czerwca 2019, tylko 244 sprawy z 2558 spraw zidentyfikowanych jako zaległości w Pierwszym raporcie na temat postępów w implementacji rozporządzenia 8 (2018), w dalszym ciągu oczekują na rozpatrzenie.

Podsumowując, aby rozwiązać problem zaległości IHRC nagromadzonych w ciągu ostatniej dekady, podjęto następujące kroki:

1. Zatrudnienie nowego dyrektora wykonawczego, aby rozwiązać problem rosnących zaległości;
2. Implementacja strategicznego planu zakładającego współpracę wielu organów w celu rozwiązania problemu zaległości;
3. Zatwierdzenie uzupełniającego budżetu na dodatkowe zasoby- Zatrudniono nowego głównego radcę prawnego, stworzono nowe stanowisko, tj., zastępcę głównego radcy prawnego, zatrudniono siedmiu kontraktowych adwokatów do przygotowywania spraw do przedstawienia panelowi komisarzy, stworzono i obsadzono dwa nowe stanowiska asystentów głównego radcy prawnego, których zadaniem jest przedstawianie spraw panelom komisarzy;
4. Przyjęcie wskaźników, które pozwolą na dokonanie przeglądu nowych wniosków o dokonanie przeglądu w ciągu 12 miesięcy od ich otrzymania przez IHRC;
5. Dokonanie ulepszeń w systemie zarządzania sprawami IHRC;
6. Stworzenie ulepszonej, przyjaznej użytkownikowi strony internetowej z odpowiedziami na najczęściej zadawane pytania;
7. Implementacja planowanych działań zewnętrznych;
8. Przetłumaczenie nowej broszury IHRC oraz najczęściej zadawanych pytań na wiele języków w nadziei na dotarcie do większej ilości mieszkańców stanu Illinois;
9. Publikowanie decyzji IHRC, wydanych od 2015 roku, aby wyeliminować zaistnienie podobnych wniosków z audytów, i, co ważniejsze, zapewnić społeczności dostęp do organu prawa, którego celem jest wykorzenienie dyskryminacji z Illinois;
10. Zaproponowanie nowych zasad implementacji SB-20;
11. Zwiększenie częstotliwości posiedzeń panelu z dwóch do czterech w miesiącu, a czasem nawet do pięciu posiedzeń na miesiąc;

12. Wprowadzenie wymogu, aby adwokaci rozpatrywali nie mniej niż dwadzieścia wniosków o dokonanie przeglądu w miesiącu, bez uszczerbku dla rzetelnego procesu lub jakości pisemnych decyzji;
13. Uproszczenie postanowień w celu poprawy wydajności oraz zgodności;
14. Wdrożenie wydajnych procesów (np. zebrania zespołów, szkolenie adwokatów, szkolenie nowych komisarzy, przygotowania do próbnej oceny panelowej);
15. Opracowanie sformalizowanego letniego programu dla studentów prawa, studentów collage'u oraz uczniów szkół średnich;
16. Stworzenie kwartalnego biuletynu, w którym podkreślono rozwój sytuacji w agencji;
17. Wdrożenie comiesięcznych spotkań z cyklu Lunch & Learn, przedstawiających najnowsze zagadnienia z dziedziny praw człowieka;
18. Zezwolenie pracownikom na dłuższe godzin pracy, aby rozwiązać problem zwiększonego nakładu pracy;
19. Stworzenie programu IHRC Dimaond Awards, aby nagrodzić adwokatów, którzy żyją, pracują i walczą w Illinois na rzecz praw człowieka dla wszystkich mieszkańców stanu; oraz
20. Gubernator wyznaczył specjalny panel, przewidziany w SB- 20, prócz siedmiu komisarzy wyznaczonych ustawowo, aby rozwiązać problem zaległości.

Inicjatywy, które zostały zidentyfikowane powyżej, zostały wdrożone, aby rozwiązać problem zaległości, ale też, co ważniejsze, zostały stworzone i rozwinięte, aby zapewnić, że IHRC zapobiegnie ponownemu pojawieniu się podobnych zaległości w przyszłości.

Ten rok był dla Komisji bardzo pracowity, jednak z niecierpliwością oczekujemy na nadejście kolejnego roku.

DZIAŁANIA INFORMACYJNE

William Borah, sędzia sądu administracyjnego

Listopad 2018: Pełnił rolę sędziego procesowego podczas zawodów organizowanych przez American Bar Association's National Law School Trial Court

Grudzień 2018: Przemawiał podczas seminarium Komitetu Prawa Administracyjnego Stowarzyszenia Prawniczego Chicago (ang. Chicago Bar Association Administrative Law Committee) na temat Postępowania przed Komisją ds. Praw człowieka stanu Illinois

Michael Robinson, sędzia sądu administracyjnego

Listopad 2018: Omawiał problem molestowania seksualnego podczas seminarium sponsorowanego przez Illinois Municipal Human Relations Association i współsponsorowanego przez Departament ds. Praw człowieka stanu Illinois

Marzec 2019: Występował w roli sędziego podczas finałowych symulacji rozpraw sądowych dla szkół średnich, organizowanych przez Radę Adwokacką Stanu Illinois

Michael Bigger, komisarz

Kwiecień 2019: Gościnny mówca omawiający rolę IHRC podczas dorocznego programu wieczoru dla wyróżnionych uczniów, odbywającego się w klubie Wyoming Illinois Lions

Cheryl Mainor, komisarz

Czerwiec 2019: Gościnny mówca i panelista omawiający rolę IHRC w ramach programu Saper Law Immersion prowadzonego dla uczniów szkół publicznych Illinois

Komisja prowadząca śledztwo
ws. tortur i
udzielająca pomocy stanu Illinois

ROCZNY RAPORT 2019

KOMISJA PROWADZĄCA ŚLEDZTWO WS. TORTUR I UDZIELAJĄCA POMOCY STANU ILLINOIS

Komisja Prowadząca Śledztwo ws. Tortur i Udzielająca Pomocy („TIRC”) została powołana w drodze ustawy w 2009 roku, aby rozwiązać problem zeznań wymuszonych przez policję w Chicago, które miały związek z byłym dowódcą policji w Chicago, Jonem Burge. Zgromadzenie ogólne zareagowało na fakt, że pewna liczba osób skazanych w tamtym czasie została oczyszczona z zarzutów, a niektóre z wcześniej pominiętych zarzutów dotyczących tortur okazały się prawdziwe.

Pracownicy Komisji badają zarzuty o stosowanie tortur i formułują zalecenia dla ośmioosobowej, ochotniczej Komisji. Komisja, która nie jest związana zaleceniami pracowników, stwierdza, czy istnieją mocne dowody na stosowanie tortur, które byłyby podstawą dla sądowego przeglądu wyroku skazującego lub dla ustalenia, czy taki zarzut powinien zostać oddalony. Potrzeba co najmniej pięciu głosów, aby skierować sprawę do sądu na dalszy przegląd; minimum cztery głosy są konieczne, aby taką sprawę oddalić.

Jeśli Komisja stwierdzi, że zarzut jest wystarczająco wiarygodny, aby być podstawą do przeglądu, zarzut zostaje skierowany do sądu okręgowego hrabstwa Cook, gdzie do sprawy wyznaczany jest sędzia; przeprowadza rozprawę mającą na celu rozstrzygnięcie, czy zeznania skazanej osoby zostały wymuszone. To pozwala skazanym osobom na otrzymanie odpowiedniej pomocy, jeśli zostały skazane w wyniku zeznań wymuszonych torturami – nawet jeśli ich apelacje oraz standardowe procedury występujące po skazaniu zostałyby w przeciwnym razie wyczerpane.

Jeśli sędzia zasądzi, że przyznanie się do winy zostało wymuszone, może nakazać przeprowadzenie nowego procesu, podczas którego prokurator musi wykazać winę pozwanego bez wykorzystania wymuszonego przyznania się do winy.

Komisarze zostali wyznaczeni po raz pierwszy pod koniec 2010 roku. Działania Komisji zostały opóźnione częściowo przez problemy organizacyjne oraz kwestie finansowania. W 2012 i 2013 roku zaprzestano finansowania i zawieszono działanie Komisji na około dziewięć miesięcy. Niemniej jednak, Komisja przyjęła wstępne zasady, zatrudniła pracowników, uzyskała pomoc adwokacką pro bono i zaczęła uzyskiwać dokumenty oraz przeglądać zarzuty. Pod koniec 2013 roku, Komisja zatrudniła nowego dyrektora wykonawczego oraz etatowego prawnika, którzy rozpoczęli pracę w styczniu 2014. Dyrektor wykonawczy Barry Miller ustąpił ze stanowiska pod koniec lipca 2015, a prawnik etatowy, Rob Olmstead pełnił funkcję tymczasowego dyrektora wykonawczego aż do swojego formalnego zatrudnienia na to stanowisko 20 stycznia 2016 roku. W 2016 roku, legislatura oraz gubernator przyjęli Ustawę publiczną 99-688, rozszerzającą jurysdykcję Komisji oraz wydłużającą okres wnoszenia oskarżeń do 10 sierpnia 2019. Ustawa usunęła wymóg, zgodnie z którym oskarżenia o tortury musiały mieć związek z Burge, i umożliwiła dowolnym pozwanym skazanym w hrabstwie Cook na przedstawienie zarzutu.

W okresie przyjmowania Ustawy w 2016 roku, Komisja miała około 210 nierozstrzygniętych spraw. Jednakże wierzono, że tylko około 80 spraw podlegało jurysdykcji pierwotnej Ustawy. Większość zarzutów (około 130) nie miała związku z Burge; pozostawały zawieszone, podczas gdy sprawy sądowe potwierdziły zasięg jurysdykcji Komisji. Komisja przewidziała, że te zarzuty podlegałyby natychmiastowemu oddaleniu zgodnie z jej zasadami. Gdy zgodnie z przewidywaniami Komisji, sąd apelacyjny w stanie Illinois orzekł, iż zarzuty nie dotyczące Burge’a znajdowały się poza jurysdykcją Komisji, legislatura oraz gubernator przyjęli Ustawę publiczną 99-688.

ciąg dalszy na stronie 26

Komisja Prowadząca Śledztwo ws. Tortur i Udzielająca Pomocy, ciąg dalszy ze strony 25

Bezpośrednim skutkiem Ustawy publicznej 99-688 było włączenie rzeczonych 130 spraw w zakres kompetencji Komisji. Dodatkowo, Ustawa otworzyła ponownie okres wnoszenia oskarżeń i już wkrótce Komisja została zasypana nowymi oskarżeniami. Wspomniany okres wnoszenia oskarżeń dobiegł końca 10 sierpnia 2019 roku. Od listopada 2019 roku, Komisja posiada 536 wniosków oczekujących na rozpatrzenie.

W 2019, Komisja:

- Od listopada 2019 roku, znajdowała się na drodze, aby do końca roku rozwiązać więcej spraw (21 lub więcej) niż w dowolnym poprzednim roku.
- W marcu 2019, otrzymała korzystny dokument, tj. opinię sądu apelacyjnego w stanie Illinois, dotyczącą oskarżenia wniesionego przez Jamesa Gibsona, które zostało skierowane do sądów przez Komisję w lipcu 2015. Sąd apelacyjny zaznaczył, że dowody tortur znalezione przez Komisję zawierały „zdjęcia przedstawiające uraz klatki piersiowej oskarżonego, zrobione trzy dni po zdarzeniu w areszcie sądowym; oraz * * * dokumentację medyczną z Cermak Hospital, która również to potwierdzała. Oskarżony przez lata próbował uzyskać te dokumenty dowodowe, jednak bezskutecznie; zostały udostępnione po raz pierwszy w odpowiedzi na wezwania sądowe wydane przez TIRC. TIRC zatrudniło również Dr Michaela Kaufmana, patologa sądowego, który wydał opinię ekspercką, według której zdjęcia i dokumentacja medyczna były zgodne z głównymi zarzutami podnoszonymi przez oskarżonego”. Sąd ponownie stwierdził, że „wszystkie dokumenty dowodowe – skarga OPS, zdjęcia z aresztu sądowego oraz dokumentacja medyczna z Cermak Hospital – zostały po raz pierwszy uzyskane przez TIRC”. Sąd apelacyjny ostatecznie oddalił zeznania Gibsona, które zostały wykorzystane do jego skazania, unieważniając decyzję sędziego sądu okręgowego, który tego nie zrobił. Sąd napisał „Odrzucenie tych głównych zarzutów bez wiarygodnego wyjaśnienia na to, w jaki sposób dowody odkryte przez TIRC nie są tym, czym wydają się być, jest arbitralne i zdecydowanie błędne. * * * Jednak żadne takie wyjaśnienie nie jest oferowane. Niepodważalne dowody, rozpatrywane w świetle powołania się przez dwóch funkcjonariuszy organów ścigania na piątą poprawkę, potwierdzają zarzuty tortur postawione przez oskarżonego na mocy przedstawionych dowodów. Zobacz Obywatele przeciwko Gibson, 2019 IL App (1szy) 182040-U.
- Pod koniec 2019 roku Komisja pożegnała Cheryl Starks, która pełniła stanowisko prezesa Komisji przez prawie siedem lat. Starks ustąpiła ze stanowiska, zgodnie z wymogami Ustawy TIRC, po pełnieniu tej roli przez maksymalną dozwoloną liczbę kadencji. 23 lipca 2019 roku, Fundacja Prawnicza Chicago (ang. Chicago Bar Foundation) przyznała Starks, byłej sędzinie sądu okręgowego hrabstwa Cook, prestiżową nagrodę Richarda J. Phelana za jej pracę w sektorze publicznym, wliczając w to siedem lat bezpłatnej pracy w Komisji.
- Komisja powitała zastępcę prezesa, Kathleen Pantle, która została nominowana na to stanowisko w grudniu 2018 roku. Pantle, również była sędzina sądu okręgowego hrabstwa Cook, przejęła funkcję prezesa, gdy sędzina Starks ustąpiła ze stanowiska.
- Komisja powitała nowo powołanych komisarzy Barry’ego Millera oraz zastępcę komisarza, Autry Philips. Miller, były dyrektor Komisji oraz były zastępca prokuratora generalnego, objął stanowisko komisarza-byłego oskarżyciela publicznego. Phillips, dyrektor wykonawczy korporacji Target

ciąg dalszy na stronie 27

Komisja Prowadząca Śledztwo ws. Tortur i Udzielająca Pomocy, ciąg dalszy ze strony 26

Development, obejmuje stanowisko komisarza-członka społeczeństwa. Komisarze Touhy, Thurston oraz Baldwin zostali ponownie powołani do Komisji w 2019 roku. Stanowiska prezesa oraz pięciu zastępców komisarzy pozostają nieobsadzone.

- W lipcu zatrudniono prawnika na nieobsadzone stanowisko adwokata specjalizującego się w pozwach oraz pozyskiwaniu grantów. Osoba na tym stanowisku nie tylko wydaje rekomendacje w sprawie orzeczeń, ale również pozyskuje granty, aby zatrudnić więcej pracowników i tym samym zwiększyć tempo postępowań. Niestety, stanowisko to zwolniło się ponownie w październiku wraz z odejściem pracownika. Jednakże w tamtym okresie, adwokat zidentyfikował i zbadał 42 różne możliwości uzyskania grantów, do większości których Komisja się nie kwalifikowała lub została odrzucona. Adwokat zidentyfikował dodatkowe możliwości uzyskania grantów, do otrzymania których Komisja może się kwalifikować podczas kolejnego cyklu przyznawania grantów przez organizacje. Od listopada 2019 roku, Komisja nie otrzymała pozwolenia na obsadzenie tego wakatu.
- Komisja odpowiedziała na ponad 30 wniosków na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej (ang. FOIA) oraz 5 próśb o wydanie nakazu sądowego (stan na listopad 2019 roku).
- Zamknęła otworzony ponownie okres wnoszenia oskarżeń w dn. 10 sierpnia 2019 roku, jak tego wymagała Ustawa TIRC.

Choć w 2019 roku Komisja wiele osiągnęła, dodatkowe sprawy dodane przez nową legislację z 2016 roku jasno pokazały, że potrzeba więcej środków, jeśli pozostałe do rozpatrzenia sprawy mają zostać rozstrzygnięte w sposób terminowy. W przeciwieństwie do sędziego, któremu materiały i fakty sprawy są przedstawiane przez spierające się strony, TIRC musi samodzielnie uzyskiwać sądowe i policyjne dokumenty, zbadać obydwie strony oskarżenia i dojść do obiektywnych ustaleń. TIRC jest również odpowiedzialna za powiadomienie ofiar przestępstwa o obowiązkach, co, jak wykazały audyty przeprowadzone w roku 2015 i 2017, wykonuje bez zastrzeżeń. Krótko mówiąc, TIRC jest jednocześnie śledczym, adwokatem i prokuratorem, sędzią, oraz adwokatem ofiary przestępstwa.

Mając na względzie zapisane w Ustawie TIRC zadanie poszukiwania grantów i dotacji, Komisja zrekrutowała kilkanaście kancelarii prawnych, które pomagają jej na zasadzie pro bono. Wsparcie pro bono ma jednak również wady przejawiające się w tym, że zewnętrzne kancelarie wymagają bliskiego monitorowania, aby zapoznać się z pracą i standardami decyzyjnymi Komisji, oraz często odkładają na bok pracę dla Komisji na rzecz odpłatnych zobowiązań. Komisja w pełni wykorzystwała możliwości oferowania staży studentom prawa, a nawet skorzystała z udziału uczniów szkół średnich, którzy jako stażyści wypełniają mniej wymagające zadania biurowe. Jednakże również i ten rodzaj współpracy posiada wady w postaci częstej wymiany stażystów oraz potrzeby bliskiego nadzoru. Jak wspomniano wcześniej, dokładnie zbadano oferty 42 oddzielnych grantów i złożono wnioski o ich przyznanie, jednak według stanu na listopad 2019 roku, żadne z rzeczonych zapytań i próśb nie zakończyło się sukcesem. Jako quasi-sądowy, rządowy organ, które nie oferuje bezpośredniej obsługi prawnej wnioskodawcom, Komisja jest poważnie ograniczona w przypadku grantów, do których się kwalifikuje.

Podczas gdy rozszerzenie jurysdykcji na mocy prawa przyjętego w 2016 roku zapewnia możliwość rozpatrywania szerszej kategorii spraw, owo rozszerzenie nie będzie miało większego znaczenia, dopóki

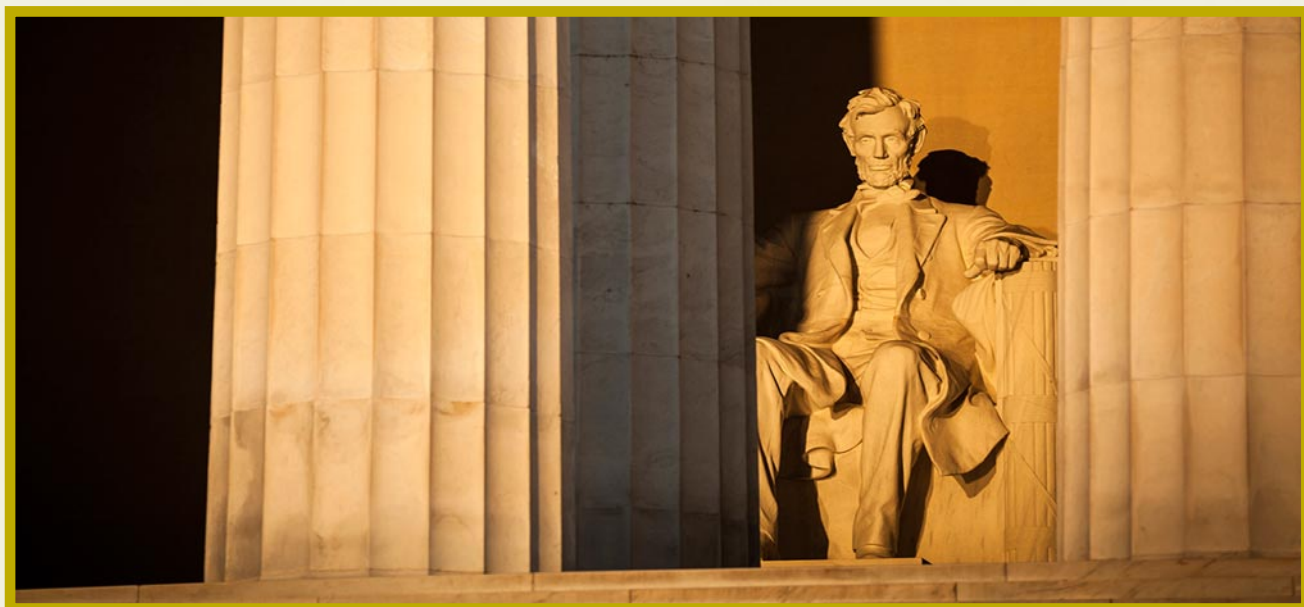
ciąg dalszy na stronie 28

sprawy nie będą rozpatrywane w rozsądnych terminie. Publiczne uwagi przekazywane podczas spotkań Komisji zawierały skargi, że proces ten jest zbyt powolny. Obecny stan personelu nie pozwala na poświęcenie jednego ze stanowisk adwokackich na wyłączne przeprowadzanie dochodzeń w sprawach i ich analiz. Dyrektor wykonawczy, obecny adwokat etatowy oraz sekretarz wykonawczy dzielą między siebie dodatkowe zadania administracyjne, takie jak odpowiedzialność za odpowiedzi dot. FOIA, wezwania sądowe, zgodność z Open Meeting Act, obowiązki eksperta ds. etyki, egzekwowanie wystawionych wezwań sądowych, rekrutowanie adwokatów pro bono do Komisji, rekrutowanie adwokatów pro bono dla petentów, szkolenie i nadzór nad stażystami i pracownikami, zawiadamianie ofiar przemocy, zgodność z niezliczonymi wymaganiami dot. składania spraw w sądzie, takie jak osobiste identyfikatory, comiesięczne raporty składane w biurze gubernatora, przegląd i publikacja zasad administracyjnych, koordynowanie wraz z prokuratorem generalnych odwołań domagających się przeglądu, oraz inne zadania administracyjne.

TIRC doświadczyło ogromnych trudności w rekrutowaniu adwokatów do udzielania porad petentom, zanim rozpocznie się formalne dochodzenie. Brak wolontariuszy spowolnił postęp w zakresie roszczeń. W związku z powyższym, w roku kalendarzowym 2020, TIRC wystartuje z nowym programem, na mocy którego będzie przekazywało adwokatom symboliczną opłatę za doradzanie petentom, aby zwiększyć dostępność adwokatów zajmujących się roszczeniami oraz przyspieszyć orzekanie w sprawach roszczeń.

W związku z brakiem sukcesów w pozyskaniu grantów w r. budżet. 2020, TIRC złoży do legislatury wnioski o większe środki i personel w r. budżet. 2021. Jednocześnie Komisja zidentyfikowała kilkanaście działań operacyjnych, które może podjąć (niektóre wymagają dodatkowego personelu, inne nie), aby mądrze zarządzać środkami podatników i zwiększyć ilość rozstrzygniętych spraw. Jeśli Komisja odniesie sukces, dodanie personelu, który będzie mógł się skupić wyłącznie na badaniu zarzutów i orzekaniu, znacząco zwiększy ilość rozpatrzonych spraw.

Komisja nie przewiduje, aby jej działalność wymagała dodatkowego finansowania dla innych organów.

KOMISJA PROWADZĄCA ŚLEDZTWO WS. TORTUR I UDZIELAJĄCA POMOCY STANU ILLINOIS CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Stanowiska komisarzy ^o (775 ILCS 40/20)	UrządNIK zajmujący stanowisko
Emerytowany sędzia sądu okręgowego	(wakat)
Były oskarżyciel publiczny	Barry Miller ⁺
Profesor na wydziale prawa	Robert Loeb ^o
Praktykujący obrońca w sprawach karnych	Steven Miller ^o
Członek społeczeństwa	Stephen Thurston ⁺
Członek społeczeństwa	Marilyn Baldwin ⁺
Członek społeczeństwa	Tim Touhy ⁺
Były obrońca z urzędu	Jim Mullenix ^o

Stanowiska zastępców komisarzy	UrządNIK zajmujący stanowisko
Emerytowany sędzia sądu okręgowego	Kathleen Pantle ⁺
Były oskarżyciel publiczny	(wakat)
Profesor na wydziale prawa	Craig Futterman ^o
Praktykujący obrońca w sprawach karnych	(wakat)
Członek społeczeństwa	Autry Phillips ⁺
Członek społeczeństwa	(wakat)
Członek społeczeństwa	(wakat)
Były obrońca z urzędu	(wakat)

^o wszyscy komisarze świadczą pracę nieodpłatnie, ⁺ komisarz oczekujący na zatwierdzenie przez senat, ^o komisarz pracujący po wygaśnięciu mandatu

KOMISJA PROWADZĄCA ŚLEDZTWO WS. TORTUR I UDZIELAJĄCA POMOCY STANU ILLINOIS SCHEMAT ORGANIZACYJNY

JESTEŚMY TU, ABY WAM SŁUŻYĆ. W KAŻDEJ CHWILI MOŻECIE SIĘ Z NAMI SKONTAKTOWAĆ.

KOMISJA DS. PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

James R. Thompson Center
100 West Randolph Street, Suite 5-100
Chicago, IL 60601
Telefon (312) 814-6269
Faks (312) 814-6517

LUB

KOMISJA DS. PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

1000 E. Converse, Suite 1232N
Springfield, IL 62702
Telefon (217) 785-4350
Faks (217) 524-4877
Web (www.illinois.gov/hrc)

2019

Rose Mary Bombela -Tobias, Prezes
Philip Dalmage, Dyrektor wykonawczy

OPUBLIKOWANE PRZEZ URZĄD STANU ILLINOIS

GRUDZIEŃ 2019

12/19 . web

IOCI 20-0228

